

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 85 0 К 095880 22 Квлз
Бања Лука, 15.08.2023. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Даниеле Миловановић као предсједнице вијећа, Обрена Бужанина, др Вељка Икановића, Весне Антонић и Биљане Томић као чланова вијећа, уз учешће записничара Соње Матић, у кривичном предмету против осуђених И.С. и Е.Х., због продуженог кривичног дјела тешка крађа из члана 226. став 1. тачка 1. у вези са чланом 37. и 57. Кривичног законика Републике Српске, одлучујући о захтјеву за заштиту законитости осуђеног И.С., изјављеном против правоснажне пресуде Основног суда у Добоју број 85 0 К 095880 21 К од 17.06.2021. године, у сједници вијећа одржаној дана 15.08.2023. године, донио је

П Р Е С У Д У

Одбија се као неоснован захтјев за заштиту законитости осуђеног И.С. поднесен против правоснажне пресуде Основног суда у Добоју број 85 0 К 095880 21 К од 17.06.2021. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Добоју број 85 0 К 095880 21 К од 17.06.2021. године, оптужени И.С. и Е.Х. су оглашени кривим због продуженог кривичног дјела тешке крађе из члана 226. став 1. увези са чланом 37. и 57. Кривичног законика Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“ број: 64/17 и 15/21, у даљем тексту: Кривични законик) и осуђени на казну затвора и то оптужени И.С. у трајању од 2 (двје) године и 6 (шест) мјесеци, а оптужени Е.Х. у трајању од 8 (осам) мјесеци. Истом пресудом оптужени су ослобођени од обавезе плаћања трошкова кривичног поступка, а оштећени М.С., Н.Б., Б.Б., Г.С., М.Т., Д.Т., М.Ј., Д.Б., З.С. и Г.Т. су са имовинскоправним захтјевом упућени на парнични поступак.

Пресудом Окружног суда у Добоју број 85 0 К 095880 21 Кж 4 од 22.10.2021. године, одбијене су као неосноване жалбе окружног јавног тужиоца у Добоју и браниоца оптуженог И.С., док је жалба браниоца оптуженог Е.Х. уважена и пресуда Основног суда у Добоју број 85 0 К 095880 21 К од 17.06.2021. године, преиначена у погледу одлуке о кривичној санкцији тако што је оптуженом Е.Х., због продуженог кривичног дјела тешка крађа из члана 226. став 1. тачка 1. увези са чланом 37. и 57. КЗ РС за које је том пресудом оглашен кривим, изречена условна осуда којом му је утврђена казна затвора у трајању од 8 (осам) мјесеци и одређено да се иста неће извршити ако оптужени у року од 2 (двје) године не учини ново кривично дјело. У преосталом дијелу првостепена пресуда је остала неизмјењена.

Против правоснажне пресуде Основног суда у Добоју број 85 0 К 095880 21 К од 17.06.2021. године, захтјев за заштиту законитости (у даљем тексту: Захтјев) благовремено је поднио осуђени И.С., због повреде Кривичног законика и повреде права на одбрану, с приједлогом да Врховни суд Републике Српске размотри захтјев и дјелимично укине нижестепене пресуде и одмјери казну овом осуђеном у складу са законом (нижу од изречене).

Републички јавни тужилац Ж.Б. је предложила да се Захтјев на основу члана 353. став 1. у вези са чланом 352. став 2. тачка а) ЗКП РС одбаца као недопуштен.

Приликом одлучивања о Захтјеву, овај суд се, примјеном одредби члана 354. Закона о кривичном поступку Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“ број: 51/12, 91/17, 66/18 и 15/21 у даљем тексту: ЗКП РС) ограничио на испитивање само оних повреда закона на које се позвао подносилац Захтјева, те је одлучено као у изреци ове пресуде из слиједећих разлога:

Захтјев за заштиту законитости се, у смислу одредбе члана 350. став 1. ЗКП РС, може поднијети против правоснажне пресуде само у случајевима повреде Кривичног законика, те повреде одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) ЗКП РС (која се манифестује у повреди права на одбрану), а уз ограничења прописана у ставу 2. и ставу 3. овог члана. Ограничењима из става 2. цитиране законске одредбе искључена је могућност улагања овог правног лијека ако није изјављена жалба на првостепену пресуду, као редовни правни лијек, а на наведене повреде материјалног и процесног закона се није могуће позивати у Захтјеву, ако нису биле изнесене у жалби (осим ако се ради о повреди учињеној у жалбеном поступку), док је ограничењима из става 3. искључена могућност улагања овог правног лијека против пресуде Врховног суда донесене у трећем степену.

Захтјев је допуштен.

Из садржаја жалбе браниоца овог оптуженог, адвоката Р.С. из Д. произлази да је повреда Кривичног закона у истом облику истицана и као жалбени основ против првостепене пресуде када се жалбом истиче да радње описане под тачком 3. побијане пресуде објективно не представљају покушај кривичног дјела тешке крађе (дакле, да те радње не представљају кривично дјело), уз образложење да оптужени није започео извршење кривичног дјела као један од битних услова за постојање покушаја кривичног дјела. Овако конципиран жалбени приговор имплицитно сугерише повреду Кривичног законика предвиђену тачком а) члана 312. ЗКП РС, која се манифестује у томе да дјело за које се оптужени гони (описано под тачком 3.) не представља кривично дјело.

Када је у питању повреда права на одбрану као битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) ЗКП РС, ова повреда процесног закона је само назначена као основ побијања правоснажне пресуде међутим у образложењу Захтјева нису конкретизоване повреде одредаба кривичног поступка које би манифестовале повреду права на одбрану, нити је ова битна повреда одредаба кривичног поступка била изнесена у жалби браниоца оптуженог на првостепену пресуду па је тиме, у смислу цитиране одредбе члана 350. став 2. ЗКП РС, искључена могућност позивања на ову повреду процесног закона у захтјеву за заштиту законитости, осим када је та повреда учињена у жалбеном поступку. Слиједом наведеног, побијана правоснажна пресуда је

испитана искључиво у сегменту приговора заснованим на тврдњи о повреди Кривичног законика.

Захтјев није основан.

Наиме, аргументима Захтјева изнесеним у прилог тврдње о почињеној повреди Кривичног законика у наведеном облику није доведена у сумњу правилност закључка побијане пресуде, нити валидност датих разлога у образложењу за закључак да радње овог осуђеног чињенично описане под тачком 3. побијане пресуде манифестују све елементе бића кривичног дјела тешке крађе у покушају из члана 226. став 1. тачка 1. Кривичног законика, јер радње које је осуђени предузео критичног догађаја, које су мотивисане намјером крађе туђих покретних ствари, а које се огледају у покушају да подесним предметом и физичком снагом провали улазна врата стана оштећене Гордане Срдић, по свом карактеру несумљиво манифестују покушај извршења кривичног дјела тешке крађе проваљивањем затвореног простора.

Дакле, радњама описаним под тачком 3. побијане пресуде, када по претходном договору са саизвршиоцем Е.Х. да изврше крађу, оптужени И.С. долази до улазних врата стана оштећене Г.С. (док га је Е.Х. чекао у возилу паркираном преко пута зграде у којој се налази стан оштећене), па подесним предметом и физичком снагом покушава да провали улазна врата стана оштећене, оптужени је умишљајно започео радњу извршења кривичног дјела тешке крађе проваљивањем затворених простора, али је у довршењу те радње спријечен гласним повицима оштећене (који су долазили из стана), након чега је побјегао са лица мјеста.

На основу наведеног чињеничног утврђења садржаном под тачком 3. изреке побијане пресуде овај суд налази да је побијаном правоснажном пресудом правилно примјењен Кривични законик када су те радње осуђеног правно квалификоване као кривично дјело тешке крађе у покушају из члана 226. став 1. тачка 1. Кривичног законика те када је утврдивши да те радње представљају јединствену кривичноправну цјелину са радњама описаним под тачкама 1., 2., и 4. изреке пресуде, у смислу одредбе члана 57. Кривичног законика, све те радње осуђеног суд правно квалификовао као продужено кривично дјело тешке крађе из члана 226. став 1. тачка 1. Кривичног законика.

Из наведених разлога, овај суд налази да поднесени Захтјев осуђеног није основан, јер повреде закона на које се позива подносилац Захтјева нису учињене, ради чега је у смислу одредбе члана 355. ЗКП РС одлучено као у изреци, тако што је Захтјев одбијен као неоснован.

Записничар
Соња Матић

Предсједница вијећа
Даниела Миловановић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Биљана Аћић